

ת"פ 59779/11/15 - מדינת ישראל נגד גלאל אל שייך

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59779-11-15 מדינת ישראל נ' אל שייך

בפני
בעניין: כבוד השופט ד"ר אוהד גורדון
מדינת ישראל ע"י יחידת תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

גלאל אל שייך ע"י ב"כ עו"ד אוסמה חלבי

הנאשם

גזר דין

רקע עובדתי וטיעוני הצדדים

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בשתי עבירות של שהיה בישראל ללא היתר כדין, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952. העבירה הראשונה בזמן בוצעה ביום 22.11.14 ברחוב עמק הארזים בירושלים, והשנייה ביום 25.11.15 בשכונת קרית מנחם בירושלים.
2. המאשימה עתרה להחמיר עם הנאשם ולגזור לו עונש של חמישה חודשי מאסר, לצד מאסר מותנה וקנס שלא יפחת מ-5,000 ₪. זאת, בהדגישה את עברו הפלילי שייסקר בהמשך ואת מאמצי כוחות הביטחון למנוע פיגועי טרור.
3. ההגנה, מנגד, ביקשה להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. נטען שהנאשם נתפס בשני המקרים בדרכו לעבודה, והוצגו נסיבותיו האישיות כמי שנשוי לאשה ישראלית ויהודייה ואב לארבעה. עוד נטען כי דודו של הנאשם סייע במציאת ילדה שנרצחה והנאשם עצמו סייע במקרה דומה ונעצר בשל כך ברשות הפלסטינית.
4. ידית המשפחה, גב' סימה לוי, הצטרפה לעתירה להקל עם הנאשם תוך שטענה כי הנאשם לא ביקש להרע למדינת ישראל וכי אסור שילדיו, שהם יהודים וישראלים, יראו את אביהם בכלא.
5. הנאשם עצמו נשא דברים בהם הדגיש את מצבו הרגיש ומאמציו לאיחוד משפחות, וסיפר כי הוא עובד בישראל כפועל בניין בלתי חוקי ומשתכר כ-3,000 ₪ בחודש. הנאשם הוסיף והגיש מכתב מטעמו, ענ/1, בו סיפר כי הוא חי בחברה הישראלית מגיל 12 ומתגורר בכפר בתיר. בשנת 2006 נישא לרעייתו העובדת כאחות במוסד לבעלי מוגבלויות קשות. בקשתו לאיחוד משפחות ממתינה להכרעה. במכתב נטען שילדי הנאשם חיים עמו ולא זוכים "לחינוך המתאים למוצאם שהוא גם יהודי-ישראלי" אך בדיון הסתבר שהילדים חיים עם האם. הנאשם הוסיף כי בשנות העשרים לחייו הציל אדם שנורה בעין איתמר ובשל כך נעצר ועונה ברשות הפלסטינית, וכן ביקש להתיר לו להיכנס לישראל.

מתחמי העונש ההולמים

6. הגם ששני המעשים בגינם הורשע הנאשם הם דומים, הרי שנוכח ריחוק הזמן הניכר ובהעדר קשר ענייני ביניהם לא ניתן לראות בהם משום "אירוע" אחד לצורך קביעת מתחם העונש. ועם זאת, שני המתחמים שייקבעו יהיו זהים, בהעדר סיבה לאבחן בין המקרים.
7. בפסיקת בית המשפט העליון עוצב מתחם עונש הולם לעבירות של שהיה בלתי חוקית בישראל שבוצעו לצרכי פרנסה וללא עבירות נלוות. מתחם זה נע בין מאסר על תנאי ובין תקופה של כחמישה חודשי מאסר. זאת, לצד מאסר מותנה וקנס שנע בין 0 ל-2000 ש"ח. ראו רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל** (9.12.14), רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מדינת ישראל** (8.12.14). פסקי הדין פורסמו ב"נבו".
8. איני מוצא, במקרה דנן, טעם לחרוג מן הקביעה האמורה. זו מגלמת שקילה של חומרת העבירה הנדונה על הסיכונים הביטחוניים והפליליים הגלומים בה. זאת, לצד הרגישות בה יש לבחון את הסיטואציה שהתעוררה במקומותינו, של אנשים הנכנסים לתחומי ישראל לצרכי פרנסה, פעמים רבות על רקע מצוקה כלכלית בשטחי הרשות הפלסטינית. גם במקרה שלפני, כפי הנטען, בוצעו העבירות לצרכי פרנסה ולא נלוו להן אלמנטים פסולים נוספים. נתתי דעתי גם למצבו הכלכלי של הנאשם, הנשקל גם בשלב קביעת מתחם העונש ההולם, ואני סבור כי מתחם הקנס שנקבע בפסיקה הולם אותו. על רקע כל אלה, אני קובע כי המתחם הנזכר בפסקה 7 לעיל הינו המתחם ההולם לכל אחת מן העבירות שביצע הנאשם.

קביעת העונש בתוך המתחמים

9. בשים לב לדמיון הרב שביניהם, אני מוצא לקבוע עונש כולל למעשים בביצועם הורשע הנאשם.
10. לזכות הנאשם תישקל הודאתו, שייעלה את ההליכים. עוד תישקלנה נסיבות חייו המורכבות, בדגש על הסיטואציה המשפחתית אליה נקלע כאשר הוא נשוי לישראלית ואב לילדים המתגוררים עמה, אותם הוא מפרנס. המצוקה אותה הביע בעל-פה ובמכתב ענ/1 הותירה רושם אותנטי, של אדם הנאבק כדי לחיות עם בני משפחתו ולפרנסם. עוד אשקול את מצבו הכלכלי כפי שפורט על ידו, דבר המצדיק לטעמי לנקוט מתינות בגזירת הסנקציה הכספית.
11. מנגד, יש לשקול את עברו הפלילי של הנאשם (ענ/1), הכולל הרשעות במספר עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, משנת 2005 ועד לשנת 2009. באחד המקרים (משנת 2007) ביצע, יחד עם עבירת הכניסה, גם עבירה של התחזות לאחר, ובשנת 2008 ביצע עבירה של פגיעה באתר עתיקות. עוד יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ריצה מספר תקופות מאסר בגין הרשעותיו, הארוכה בהן של חצי שנה. חלק מן ההרשעות, ותקופות המאסר, התרחשו לאחר שהנאשם נישא ונולדו לו ילדים.
12. נתונים אלה לא מאפשרים לאמץ את עתירת ההגנה ולהסתפק בגזירת עונש של ימי מאסר בודדים, שיחפפו לתקופת מעצרו של הנאשם. המדובר במי שחוזר ונכנס לישראל שלא כדין, ולעיתים גם מבצע בה עבירות נוספות. הוא נותן את הדין על שני מקרים. קיים אמנם ריחוק זמן ביניהם, והרשעתו האחרונה היא משנת 2009, אך הנאשם עצמו לא הסתיר כי הוא ממשיך להיכנס לישראל שלא כדין ולעבוד בה. אין להקל ראש באילוץ הכלכלי והמשפחה המוטלים עליו, אך אלה משותפים לרבים אשר באים בפני בית המשפט ונותנים את הדין בעבירות של כניסה בלתי חוקית לישראל. נסיבותיו האישיות-אנושיות מצדיקות לשיטתי הקלה, ובשלן אמנע ממיצוי הדין הן במישור המאסר

והן במישור הכספי, אך הן אינן יכולות להצדיק התעלמות רחבה משיקולי הענישה שמנגד ובראשם שיקולי הגמול, ההרתעה האישית והכללית והאינטרס הציבורי שבבסיס העבירה הנדונה ואשר מבקש לגונן על ביטחונם ושלומם של אזרחי המדינה.

13. במכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שני חודשי מאסר, בניכוי ימי מעצרו (מיום 25.11.15 ועד 2.12.15). הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 1.5.16 עד השעה 10:00 בבית המעצר "מגרש הרוסים" בירושלים.

ב. שני חודשי מאסר, אותם ירצה הנאשם אם ישוב ויעבור על סעיף העבירה בו הורשע בהליך זה בתוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

ג. קנס בסך 500 ₪ או שני ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד 1.8.16.

ערעור בזכות לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, בהעדר הצדדים.